MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHO KIRILO

VELYKINIS SVEIKINIMAS

Vyskupams, kunigams, diakonams, vienuoliams, vienuolėms ir visiems ištikimiems Rusijos Ortodoksų Bažnyčios vaikams

Mylimi Viešpatyje eminencijos vyskupai,
garbingieji kunigai ir diakonai,
Dievą mylintys vienuoliai ir vienuolės,
brangūs broliai ir seserys

Šią *išrinką ir šventą dieną,* kai *pasaulis, regimas ir neregimas* (žr. Šv. Velykų kanoną), šlovina gyvybės Valdovą ir mirties Nugalėtoją, nuoširdžiai sveikinu visus jus Velykiniu pasveikinimu:

KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Metai iš metų maloninga žinia apie Prisikėlimą pergalingai skamba, ragindama mus šlovinti Dievą ir Gelbėtoją, mirtimi mirtį nugalėjusį ir padariusį mus būsimojo amžinojo gyvenimo bendrininkais.

Švęsdami šią *švenčių šventę ir iškilmių iškilmę*, mes su ypatingu dvasiniu jausmu prisimename šį pasaulio Išgelbėtojo atpirkimo darbą, Jo kryžiaus kančią ir šviesų Prisikėlimą. Velykos – tai ne kokia nors graži legenda, ne teorinė teologija ir ne duoklė tolimoje praeityje susiformavusiai liaudies tradicijai. Tai – pati krikščionybės esmė ir branduolys. Tai – pergalė, dovanota mums Dievo.

Nuo apaštalų laikų iki nūdienos Bažnyčia skelbia apie Kristaus Prisikėlimą, kaip apie didžiausią stebuklą žmonijos istorijoje. Ji kalba apie šį stebuklą ne tik kaip apie Evangelinį faktą, bet – kas ypač svarbu – kaip apie lemtingą įvykį visiems, kurie priėmė Velykų žinią. Ši šventė turi tiesioginę sąsają su kiekvienu iš mūsų, todėl kad Kristaus Prisikėlimas, Viešpaties įvykdytas puolusio pasaulio atpirkimas – tai pats didžiausias

džiaugsmas, kokį tik gali patirti žmogus. Kad ir koks sudėtingas būtų mūsų gyvenimas, kad ir kokie gyvenimiški nesklandumai mus apsuptų, kad ir kokį sielvartą dėl žmonių ir mus supančio pasaulio netobulumo mes kęstume, – visa tai niekis, palyginus su ta amžinojo išgelbėjimo viltimi, kurią dovanoja mums Dievas.

Pasak apaštalo Pauliaus: *prikėlęs iš numirusių Kristų Jėzų – atgaivins ir jūsų mirtinguosius kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumyse* (žr. Rom 8,11).

Šviesią Kristaus Prisikėlimo dieną milijonų tikinčiųjų sielos prisipildo dėkingumo Kūrėjui, ir mūsų žemiškoji būtis įgauna tikrąją prasmę. Kristaus Prisikėlimas yra didžioji gyvenimo iškilmė, pergalės prieš mirtį iškilmė, nešanti meilę, ramybę ir dvasinį atsimainymą.

Švęsdami Velykas mes kaskart tarsi pradedame naują savo gyvenimo etapą, nes Prisikėlęs Viešpats atnaujina žmogiškąją prigimtį, sustiprina išbandymuose, duoda jėgų geriems darbams atlikti.

Velykinė žinia, pakeitusi visą pasaulio istorijos eigą, kviečia mus į moralinį atsimainymą ir dvasinį atsinaujinimą, kurie taip reikalingi šiuolaikinei visuomenei. Ji primena visiems žmonėms apie krikščionybės ištakas, bei apie ateinančią amžinąją Karalystę, kur *„Dievas bus viskas visame kame“* (plg. 1 Kor 15,28).

Šviesiomis Velykų švenčių dienomis esame pašaukti pasidalinti mūsų džiaugsmu su savo giminėmis ir artimaisiais, išreikšti jiems veiklią meilę ir gailestingumą. Tokia yra amžių pašventinta tradicija, sekdami kurią, mes liudijame savo bendrystę su Kristaus paveldu ir tikėjimu, kad Viešpats iš tiesų prisikėlė.

Nūnai, kaip ir anksčiau, Rusijos Ortodoksų Bažnyčia su uolumu vykdo savo išganingą misiją, nenuilstamai skelbdama Dievo tiesą, tvirtindama nenykstančią Evangelijos įsakymų svarbą, kviesdama taikai ir santarvei, tarnaudama Maskvos Patriarchato ganytojiškos atsakomybės šalyse gyvenančių tautų dvasinei vienybei.

Mūsų ypatinga malda šiandien – už Rusijos ir Ukrainos tautas, už tai, kad įsivyrautų taika kraujo ir tikėjimo brolių bei seserų protuose ir širdyse, kad sugrįžtų prarasti ryšiai ir toks svarbus bendradarbiavimas.

Skelbdama *pranokstančią supratimą Dievo meilę* (plg. Ef 3,19), krikščionybė vienija žmones, įveikdama tautines, kultūrines ir valstybines sienas, nes *Kristaus šviesa apšviečia visus* (plg. Jn 1,9).

Prisikėlęs Viešpats tedovanoja visiems mums sielos naudai tęsti žemiškąją kelionę, menant didelę krikščionišką atsakomybę ir pašaukimą kurti savyje ir aplinkiniuose tvirtą tikėjimą, nuoširdžią meilę ir nepalaužiamą viltį. Tegul šios šventės džiaugsmas stiprina ir įkvepia mus geriems darbams, teduoda mums drąsos ir jėgų tarp siaučiančių gyvenimo jūros bangų būti santūriais ir išlaikyti ramybę, atsilaikyti prieš viliones ir gundymus, įveikti, kaip sako šv. Sergijus Radonežietis, *neapkenčiamą šio pasaulio nesantaiką*.

Iš Gyvybę teikiančio kapo prašvitusi Kristaus garbės šviesa tebūna su mumis ir teapšviečia mūsų širdis, sklisdama ant artimųjų ir tolimųjų, ant visų, kam reikės mūsų dėmesio ir palaikymo.

Sveikindamas visus jus su didžia Šventų Velykų švente, maldingai linkiu dosnių dvasinių dovanų, kūniškos stiprybės ir maloningos pagalbos iš aukštybių pergalingoje eisenoje paskui Kristų. Amen.

KIRILAS

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

Maskva,
Šv. Velykos,
2014 metai